

ЭКСТРАННЫ НУМАР

ДЗЯРЖАВА

СТУДЭНСКАЯ ДУМКА

— НА ШЛЯХУ Ё ЭЎРОПУ —

Ідэя Беларускае нацыянальнае дзяржаўнасьці нашымі заходнімі і ўсходнімі суседзямі заўсёды ўспрымалася як штосьці нерэчаіснае, міфічнае і штучнае. Мянялася ўлада—мяняліся прапагандысцкія падыходы да падзеяў лютага—сакавіка 1918 г., а наша ідэя — ідэя аднаўленьня сваёй дзяржавы, захаваная ў сэрцы нашымі бацькамі—не мянялася ніколі. Ужо 72 гады мы жывем ва ўмовах савецкае акупацыі, але менавіта сёньня, калі руйнуецца Імпэрыя—апошні зь перажыткаў фэўдалізму ў Расіі/які так і ня быў пераадолены расейскімі рэвалюцыямі 1917 году/, мы пераконваемся ў неўміручасьці ідэалаў, абвешчаных 25 сакавіка 1918 году Трэцій Устаўной граматай Беларускай Народнай Рэспублікі.

У пачатку XX стагодзьдзя капіталізм, нарэшце, прыйшоў на землі народаў Усходняе Эўропы, каб вызваліць гэтыя народы ад рабскіх ланцугоў Аў-

стра-Вэнгэрскае ды Расейскае Імпэрыяў, даць ім нацыянальную свабоду. Уступаючы ў капіталістычную фазу свайго разьвіцьця, Беларусь непазьбежна павінна была прыйсьці да ўтварэньня ўласнае нацыянальнае дзяржавы, да непасрэдных кантактаў з эўрапейскаю культураю, эўрапейскай цывілізацыяй. Гэта лёгка грамадзкага разьвіцьця.

Шлях да нацыянальнай свабоды кожны народ праходзіць, пераадольваючы вялікія цяжкасьці. Аднак, напэўна, ніводзін народ, спрабуючы адбудаваць сваю дзяржаўнасьць, не сустракаўся з гэткай масай варожасьці, непаразуменьня ды адкрытага супрацьдзеяньня, як беларускі народ. Гісторыя абвяшчэньня і стварэньня Беларускай Народнай Рэспублікі—самы лепшы таму прыклад.

Тады, 72 гады таму, падзеі разьвіваліся вельмі хутка, як і сьцягоньня. З 1.7 на 18 сьнежня 1917 года бальшавікі Заходняе вобласьці разганяюць Пер

шы ўсебеларускі зьезд сялянскіх, рабочых ды жаўнерскіх дэпутатаў, які, карыстаючыся 4 "Дэкларацыяй правоў народаў Расіі" ураду Леніна, абвясціў сябе галоўным савецкім ворганам на Беларусі.

19 снежня нелегальна зьбіраецца Прэзідыум Рады ўсебеларускага зьезду і абірае Выканаўчы Камітэт Рады ў складзе 17 чалавек на чале з Т. Грыбам. Выканаўчы Камітэт разам з Цэнтральнай Беларускай Вайсковай Радай пачынае актыўную дзейнасьць па падрыхтоўцы паўстаньня. За гэты бальшавікі арыштоўваюць 6 кіраўнікоў Цэнтральнае Беларускае Вайсковае Рады на чале з Кастусем Езавітавым.

19 лютага 1918 г. бальшавікі сьпешна пайдуць Менск, бо пачаўся нямецкі наступ. Улада ў месце пераходзіць да Выканаўчага Камітэта Рады. 20 лютага ён выдае Першую Ўстаўную грамаду, у якой абвясчае сябе часовай народнай уладай на Беларусі, у задачу якой уваходзіць скліканьне ўсебеларускага Сойму для самавызначэньня беларускага народу. 20 ж. лютага сфармаваны Народны Сакратарыят Беларусі, старшынёю якога стаў Язэп Варонка.

21 лютага у Менск сталі прыбываць нямецкія вайсковыя часткі, камандаваньне якіх ваража паставілася да беларускае ўлады. Да таго ж амбіцыі на ўладу выяўлялі яшчэ й польскія легіянеры. Адказам на Першую Ўстаўную грамаду стала забарона дзейнасьці Народнага Сакратарыяту, канфіскаваная ягоная каса, але сам ён ня быў разгананы.

9 сакавіка 1918 г. 1. Серада 1 К. Езавітаў Уручыў нямецкаму камандаваньню ўсходняга фронту Другую Ўстаў-

ную грамаду, складзеную на нелегальным сходзе Выканкаму Рады. Другая Ўстаўная грамата абвясчала "у рубяжох расьсяленьня і лічэбнай перавагі беларусаў" Беларускаю Народную Рэспубліку. Ёю дэклараваліся асновы будучай Беларускай Канстытуцыі. Немцы засталіся незадаволеныя тым, што прымаючы гэты дакумант, Выканкам не параліўся з ім і не адзначыў станоўчую ролю Нямецчыны і нямецкае арміі ў справе стварэньня Беларускае дзяржавы. Але далей яны ня сталі забараняць легальную дзейнасьць Выканкаму.

Усе палітычныя партыі нацыянальных меншасьцяў на Беларусі/у т. л. палякі/, былія расейскія дзяржаўныя ўстановы/дума і земствы/ вівалі Беларускаю Народную Рэспубліку як фэдэратыўную частку будучае дэмакратычнае Расеі. Менская мясцовая дума выдзеліла Выканкаму 10 тыс. рублёў. Пачаліся перамовы паміж Выканкамам з аднаго боку і Менскай мясцовай думай і прадстаўнікам нацыянальных меншасьцяў з другога боку аб стварэньні заканадаўчага воргану Беларускае Рэспублікі — Рады БНР. Такі ворган быў створаны 18 сакавіка і ўключыў у сябе 71 чалавека: 36 чалавек — ад беларускіх партыяў/27 ад Рады зьезду і 9 ад павятовых радаў/, 20 — ад месцовых самаўрадаў і земства, 15 ад рэвалюцыйнай дэмакратыі нацыянальных меншасьцяў/7 яўрэяў, 4 палякі, 2 волькаросы, 1 украінец, 1 літовец/. На 24 сакавіка была прызначана сэсія Рады.

На гэты час ужо сталі незалежнымі Украіна і Літва, і гэта зрабіла пэўны ўплыў на незалежнасьць кірунак у беларускім руху. Акрамя гэтага яшчэ дэ-

ве абставіны падштурхнулі ўрад БНР пайсці на абвясчэнне поўнае незалежнасці ад Расіі. Гэта былі надзеі на прызнанне БНР Нямеччынай, якая не даацэнвала сілы беларусаў у стварэнні сваёй дзяржавы, а таксама магчымасць атрымаць дапамогу ад Украіны, якая магла даць яе толькі незалежнай Беларусі, а не часткі Расейскае імперыі. Да таго ж, ва ўмовах станаўлення суседніх дзяржаў узнікла рэальная небяспека адрыву ад Беларусі яе этнічных тэрыторыяў.

Прыехаўшая за два дні да сесіі Рады дэлегацыя Віленскае Рады, зыходзячы з усяго гэтага, прапанавала ўнесці на разгляд сесіі пытанне аб абвясчэнні незалежнасці БНР. 23 сакавіка адбылося пасяджэнне фракцыі БСГ, якая аднагалосна прыняла рашэнне аб унясенні гэтае прапановы на разгляд Рады БНР.

Сесія Рады БНР адчынілася 24 сакавіка а 8 гадзіне ўвечары. Вось як апісвае гэтае паседжанне газета "Беларускі Шлях":

"Паседжанне адкрылася заяваю старшыні І.Н.Серады аб прысутнасці на пасяджэнне дэлегатаў Віленскае Рады п.п. А.Луцкевіча, І.Луцкевіча, Я.Станкевіча, Г.Туркевіча. Рада прывітала гасцей вопляскамі. Пасля таварыш Старшыні Я.Варонка сказаў прамову аб значэнні Вілені у гісторыі беларускага нацыянальна-культурнага адраджэння /.../. Беларусі! - закончыў прамову Я.Варонка, - сягоння Вялікдзень, сягоння зноў духоўна аб'ядналіся Віленя і Менск, душа і цела, сягоння беларус уваскрос!"

Адказваў на прывітанне старшыня

Віленскае Рады А.Луцкевіч, каторы зрабіў вялікае паведамленне аб чыннасці беларускіх арганізацыяў у Віленшчыне і Гродзеншчыне і даў здавальняючы адказ на ўсе запытанні, зробленыя членамі Рады ў звязку з паведамленнем.

Пасля гэтага Рада ўстаўаннем аддала пашану памяці вядомай беларускай пісьменніцы, культурнага і палітычнага дзеяча - Цёткі - А.Пашкевіч.

Далей у парадку дзенным стаяла прапазіцыя Беларускай Сацыялістычнай Грамады разгледзець праект абвясчэння незалежнасці Беларускай Народнай Рэспублікі. Прапазіцыя, выклікаўшы пратэст адной часці Рады, была прынятая большасцю галасоў.

Паведамленне аб цяперашнім становішчы на Беларусі і тых прычынах, якія вымагаюць аб'яднення яе незалежнай Рэспублікай, зрабіў старшыня фракцыі Беларускай Сацыялістычнай Грамады А.А.Смоліч. Нарада над гэтым пытаннем цягнулася 10 гадзінаў. 3 або-ліх бокоў выступіла 26 прамовцаў.

Пры наэлетрызаваным паветры была прынята пераважнай большасцю пастанова, пададзеная "незалежнікам". Рада БНР аб'яўляе Рэспубліку незалежнай і аб гэтым выдае стасоўную ўстаўную грамату.

Мястовая група падала голас супраць пастановы, але засталася ў Радзе. Земцы, у ліку дзевяці чалавек на чале з старшынёю Менскага губернскага земства, заявілі аб выхадзе/п.п. Злобін, Мацюш, Шыманскі, Жылінскі і інш./ . Ад падачы голасу ўстрымаліся прадстаўнікі аб'яднанай Яўрэйскай СП.

Прыняцце пастановы спаткала шум-

нас прывітаньне Рады ў словах: "Няхай Жыве Беларускае Народнае Рэспубліка!"

Адносна гісторыі БНР савецкая прапагандысцкая служба стварыла тры асноўныя міфы — буржуазна-абшарніцкі характар улады, стварэньне БНР па загаду нямецкага ўраду з мэтай далучэньня Беларусі да Нямеччыны ў якасьці сыравіннага прыдатку, ёй так сама ставілася ў вiну "фіктыўная" дзяржаўнасць".

Як вядома Рада БНР 25 сакавіка сфарміравала новы Народны Сакратарыят незалежнае Беларускае Рэспублікі, у які ўвайшлі прадстаўнікі толькі сацыялістычных партыяў. Гэткім чынам, першы ўрад БНР быў сацыялістычным урадам. Галоўнай беларускай палітычнай сілай была Беларуска-Сацыялістычная Грамада, якая, як і сацыялістычныя партыі Заходняе Эўропы, адмаўляла неабходнасць дыктатуры пралетарыяту, ставіла на агульнапрызнаных дэмакратычных пазыцыях.

Адносіны Бэрліну і нямецкага камандавання Ўсходняга фронту нельга назваць аднолькавымі. Бэрлін недаацэнь-

ваў беларусаў у пытанні адбудаваўня сваёй дзяржаўнасці і не сьпяшаўся з прызнаннем Беларускае Народнае Рэспублікі. Камандаваньне Ўсходняга фронту, бачачы на месцы актыўнасць НСБ, з уласнае ініцыятывы ня ўмешвала, а часам і дапамагала яму ў арганізацыі дзяржаўных структураў. Насупны падзеі, не прызнаньне БНР — сьведчаць аб адным: БНР — не марыянэтная дзяржава/у адрозьнінны ад БССР/ створаная па чужынскаму загаду, а дзяржава, абвешчаная беларускай інтэлігенцыяй.

Безумоўна, дзяржава не ствараецца дэкларацыямі. Прыняцце Акту Незалежнасці заўсёды ў гісторыі таго ці іншага народу азначаў пачатак дзяржаўнага будаўніцтва. Гэта было і на Літве, на Ўкраіне, у Грузіі, гэтак было і на Беларусі. З Акту 25 сакавіка толькі пачыналася стварэньне беларускае дзяржавы, але абвешчаную незалежнасць трэба было абараняць са зброяй у руках. І трагедыя БНР, усяго нашага народу ў тым, што ў вельмі адказны час для нашае Радзімы патрыёты Бацькаўшчыны ня здолелі скансалідавацца, абараніць нашу Беларускую Рэспубліку.

Сьвяткуючы сёння гадавіну абвешчання незалежнасці Беларусі, мы ўпэўненыя: што не атрымалася тады-паўінна атрымацца сёння.

ЖЫВЕ БЕЛАРУСЬ!

С. Усцьілоўскі

» » » » І Н Ф А Р М А Ц Ы Я « « « «

— 7-8 красавіка г.г. у Гародні мае адбыцца традыцыйны рок-фэст "Рок-крок-90". Зь беларускамоўных гуртоў будуць "Мроя" ды "Уліс". Магчыма, да сьпё Богу, і "Бонда" зь "Мясцовым часам". Прыедуць беларускія студэнты з Польшчы. ЗАПРАШАЕМ У ГАРОДНЮ !!!

НАШ АДРАС: Беларусь, 220052, м. Менск, вул. Сурганава, д. 86, кв. 180.
Вайняховічу Зьміцеру тэл. 31-73-70.
НУМАР ПАДРЭХТАВАЛІ: 1 гар Міхно ды Вайняховіч Зьміцер 16-18 сакавіка.
Друкавана накладам 5 тыс. экз.
ЧАКАЕМ ЛІСТОЎ АД НАШЫХ ЧЫТАЧОЎ !!!